

Voimistelu Ja Urheilu Joukkojen Harrastukseksi

IHMISTEN harrastukset, olkoonpa ne sitten joko henkisiä tai ruumiillista kulttuuria tarkoittavia, ovat perusteiltaan riippuvaisia niistä syistä, tai toisin sanoen olosuhteista, jotka ympäröivät ihmisiä. Ihmisten harrastukset noin yleisesti puhuen muovautuvat sen mukaisiksi, minkälaiset ovat edellytykset heitä ympäröivässä ympäristössä. Kaikella työllämme ja toiminnallamme näyttää olevan vissi tarkoitus, sellainen tarkoitus, jonka kautta joko sitten yksilöinä tai toisten yksilöiden mukana, yritämme tyydyttää ruumiillisia ja henkisiä vaatimuksiamme, s. o. edistää jokapäiväistä hyvinvointiamme. Me yleensä emme enää esim. lue kirjallisuutta uteliaisuudesta tai senvuoksi, että haluaisimme "välttämättömästi tietää enempi kuin toiset," vaan yksinkertaisesti siksi, että tarvitsemme tietoja käytännöllisessä elämässämme. Luokkatietoisuuttamme avartavaa kirjallisuutta me luemme koska käsitämme luokkataistelun olemassa olon ja uskomme onnistuvamme tuossa taistelussa sitä paremmin mitä enempi tiedämme.

JA siirtyäksemme varsinaiseen aiheeseemme, siihen josta tässä aijomme jutustella, meidän täytyy sanoa, että noin yleisesti puhuen me emme harjoita voimistelua ja urheilua — ruumiillista liikuntaa ruumiillisen kulttuuriharrastuksen tähden — senvuoksi että haluaisimme näyttää "komeammilta," omata terveemmän ja kauniimman ruumiin kuin toiset, vaan yksinkertaisesti siksi, että me tunnemme ruumiillisen hyvinvointimme kaipaavan virkistystä ja sellaista liikuntaa, mitä me emme saa töissämme ja muissa jokapäiväisissä tehtävissämme.

Myönnettävästi me vielä tänäkin päivänä puhumme voimisteliijoista ja urheilijoista ikäänkuin he olisivat tavallisuudesta poikkeavia, sellaisia "erikoisuuksia," joilla ei ole itseasiassa minkäänlaista yhteyttä meidän tavallisten kuolevaisten kanssa. Mutta näin meidän ei pitäisi tehdä. Me kaikki harrastamme voimistelua ja urheilua, yksi yhdellä ja toinen toisella tavalla. Ja kun tarkemmin asiaa katsomme, niin huomaamme, että me kaikki pyrimme samaan päämäärään, s. o. haluamme säilyttää ruumiillisen terveytemme voimistelua ja urheiluakin apuna käyttämällä. Meissä kaikissa toimii itsensäilyttämisvaisto.

Mutta me kaikki emme harrasta voimistelua ja urheilua samalla tavalla. Toiset meistä harjoittavat eli harrastavat säännöllisesti ja johdonmukaisesti ja taas toiset epäsäännöllisesti, sanoisimmeko vaistonsa ja makunsa mukaisesti. Se, minkälaisia tuloksia saavutamme harrastustemme kautta ja avulla, voi mahdollisesti riippua niistä menetellytavoista, joita käytämme apunamme ja osittain ehkä myös välineistä, varsinkin ilmastosta.

Kun suurteollisuudessa työskentelevät työläiset, jotka joutuvat asumaan kaupungin huonoilmaisissa ja ahtaissa komeroissa, haluavat päästä maalle, raittiiseen ilmaan ja puhtaaseen luontoon viettämään vapaahetkensä, niin hekin harrastavat voimistelua eli ruumiillista kulttuuria. Nämä ihmiset tuntevat tarvitsevansa raitista ilmaa, vapaata liikuntaa ja virkistystä väsyttävään elämäänsä. Työläiset, jotka päivät toisensa jälkeen joutuvat suorittamaan sellaisia tehtäviä, mitkä eivät salli ruumiin eri osille liikuntaa tasapuolisesti, vaan vaivaavat joitakin ruumiin osia jatkuvasti, tuntevat ruumiinsa vaativan monipuolisempaa liikuntaa ja tämä johtaa heidät harrastamaan voimistelua yhdessä tai toisessa muodossa. Ihmiset, jotka joutuvat hengittämään kaupunkien pölyistä ja nokista ilmaa, tuntevat suureksi nautinnoksi ja virkistykseksi kun he saavat edes hetkeksi heittäytyä vapaina raitisilmaiseen luontoon, oikomaan kankistuneita ja väsyneitä jänteitään.

Tiede selittää meille, että ruumiinliikunta edistää välittömästi ruumiillista terveyttä. Tässä luonnollisesti täytyy ottaa huomioon se, että liikunta ei ole yksipuolista, joitakin vissiä ruumiinosia ylenmäärin rasittavaa, vaan tasapuolista ja säännöllistä. Mutta tästä tieteellisestä totuudesta ihmiset suurimmalta osalta eivät ole siinä määrin tietoisia, että he senvuoksi harjoittaisivat ruumiillista kulttuuria. Voimisteluun ja urheiluun, sanalla sanoen terveyttä edistävään liikuntaan, kiihoittaa ihmisiä heidän omassa minässä — ruumiillisessa olemuksessa — ilmenevät, sanoisimmeko, väsymyksen oireet, mitkä johtuvat joko

Nais- ja miesvoimistelijoita. Kuvat eräältä mielenvikaisten parantolalta. Parantolan ylläkäri selittää, että voimistelua voidaan käyttää merkityksellisesti mielisairaiden parantamisessa.

sitten liian vähästä tai liian yksipuolisesta liikunnasta.

Edellä olevalla olemme tahtoneet osoittaa, että se suurissa joukoissa tällä kertaa ilmenevä ruumiillisen kulttuurin harrastus ei ole erikoisemmin tuloksena agitatsionista, vaan suurimmalta osalta johtunut niistä olosuhteista, jotka ympäröivät ihmisiä jokapäiväisessä elämässä. Tieteelle meidän täytyy antaa erikoinen tunnustus siitä, että se on vapauttanut ihmiset uskonnon kahleista, niistä ahtaista ja epäluonnollisista käsityksistä, joiden mukaan "ihmisten täytyy täällä ajallisessa elämässä kiduttaa ruumistansa, saadaksensa kirkkaamman kruunun taivaassa." Päästyään vapaaksi uskonnon kahleista, ihmiset ovat voineet vapaammin lainata huomiota niille ruumiissaan ilmeneville vaatimuksille, jotka ovat johtuneet epäterveellisistä olosuhteista.

Ruumiillisen kulttuurin harrastuksen edistymisestä lankeaz osa myös taiteelle. Sitäkään seikkaa emme voi unhoittaa. Taide esittää elämää sen todellisuudessa ja luonnollisuudessa ja niin tehden se auttaa ihmisiä vapautumaan niistä aikojen varrella vakiintuneista muotikäsitteistä, mitkä ovat haittana terveyttä edistävälle liikunnalle ja nautinnolle luonnossa.

Ruumiillisen kulttuurin harrastus, kuten olemme yrittäneet osoittaa, on siis nykyaikana oikeastaan erikoinen ilmiö, ilmiö, mihin johtavat syyt me löydämme ihmisiä ympäröivistä olosuhteista. Se, että meidän voimistelu- ja urheiluseuramme eivät vielä nykyaikana näytä suurten joukkojen harrastusta edustavilta liikkeiltä, ei suinkaan johdu siitä, että ihmiset eivät kaipaisi liikuntaa, sellaista liikuntaa, mitä voimistelun kautta saadaan, vaan yksinkertaisesti siitä, että me emme voimistelun ja urheilun alalla käytä sellaisia menettelytapoja, mitkä olisivat soveliaita ja puoleensa vetäviä suurille joukoille.

Myönnettävästi tässä joudumme alalle, missä käsitykset helposti lyövät jyrkästi vastakkain. Mutta se suinkaan ei saa meitä estää pyrkimästä ymmärtämään joukkojen vaatimusta. Työläisten voimistelu- ja urheiluseurain täytyy saada suurten joukkojen innostus ja harrastus puoleensa. Muussa tapauksessa ne eivät kehity ja kasva sellaisiksi kuin niitä useikin teoreettisesti kuvailemme.

Meidän täytyy tunnustaa, että voimistelun alalla olemme menossa hyvään suuntaan, s. o. voimistelu-seurain toimintaan ja harrastukseen kiintyneet joukot näyttävät lisääntyvän jatkuvasti. Tämä suinkaan ei johdu siitä, että ihmiset haluaisivat erikoisemmin pakkautua haaleihin, jotka useissa tapauksissa ovat kerrassaan liian ahtaat ja huonoilmaiset kunnollisiksi voimistelupaikoiksi, vaan yksinkertaisesti siitä, että voimistelussa käytämme sellaisia menettelytapoja, mitkä soveltuvat yleensä kaikille ihmisille, eikä vain muutamille harvoille, parhaassa nuoruuden iässä oleville ihmisille.

Mutta urheilun puolella löytyy korjauksille mahdollisuuksia ja joudutaan niitä tekemään ennenkuin johdonmukainen ja säännöllinen urheilu muodostuu suurten joukkojen harrastukseksi. Urheilussa me jäljittelemme porvarillista urheilua, jota apinoimme sitä aivan täydellisesti. Me yritämme kaikilla keinoilla edistää ja auttaa sellaisia, jotka hipoilevat nykyaikana tunnetuita huippusaavutuksia. Me harjoituksissamme ja kilpailuissamme supistamme ja yksipuolistutamme urheilulajit mahdollisimman vähään, että vain saavuttaisimme edes osapuille "huomatuita" tuloksia. Näin me supistamme kokonaan mahdollisuudet vanhemmalla väeltä ja sellaisilta, jotka eivät omaa "erikoisia taipumuksia" urheiluun. Vieläpä menemme niinkin pitkälle, että asetamme eri urheilulajeissa vissit saavutukset ehdoiksi ennenkuin laskemme urheilijoita kilpailuun mukaan.

Kaikesta tästä nyt jo näemme seuraukset, jos

vaan vaivaudumme lainaamaan niille kuuluvan huomion. Otammepa vain tarkastettavaksemme viimeaikaiset urheilukilpailut, niin huomaamme, että niihin osallistuneet urheilijat supistuvat muutamiiin. Me luemme lehdistämme kirjoituksia, joissa puhutaan "kymmeniä" ja "satojakin" jäseniä käsittävistä voimistelu- ja urheiluseuroista. Mutta sitten taas kun luemme kirjoituksia urheilukilpailuista, niin huomaamme, että kymmeniä ja satoja jäseniä käsittävät voimistelu- ja urheiluseurat ovat supistuneet aivan muutamiiin.

Me kunrioitamme, niin aivan ylistämme, sellaisia urheiluseuroja, jotka omaavat yhden tai pari "loistourheilijaa," sellaisia urheilijoita, jotka voivat juosta, hypätä ja heittää huomattavasti keskin-kertaista paremmin. Näin ei pitäisi tehdä. Annettakoon tunnustus hyvälle kyvyille, mutta samalla annettakoon kannatus ja innostava puolustus sellaisille urheiluseuroille, jotka suhteellisesti ovat hyvässä kunnossa.

Meillä pitäisi olla riittävästi esimerkkejä siitä, että työläisten voimistelu- ja urheiluseurat eivät ole voineet pitää mukanaan sellaisia aineksia, jotka kykenevät särkemään maailman rekordeja. Porvarit voivat taata niille paremmat mahdollisuudet kuin me. Ja toiselta puolelta meillä myös on riittävästi todisteita, että urheiluun saadaan mukaan suuret joukot, jos vain urheilulajit valitaan sellaiset, että ne soveltuvat niin hyvin vanhoille ja nuorille kuin parhaassa kukoistuksessaan olevillekin.

Meidän pitäisi urheilussa pyrkiä joukkosaavutuksiin, aivan samoin kuin voimistelussakin. Tämä ei välttämättömästi tarkoita sitä, että ei saisi lainata huomiota huippusaavutuksille, s. o. muutamain harvain edistämiseksi. Huippusaavutusten

tavoittelu voi olla innostavaa joillekin, joskus suuremmillekin joukoille, mutta ajan mittaan ne eivät kiinnosta suuria joukkoja. Joukkosaavutusten tavoittelu sitävastoin vetää aina suuremmat joukot mukaansa varsinaiseen urheiluun ja luonnonlisesti myös sama pitää paikkansa urheilua seuraavaan yleisöön nähden.

Voimistelun ja urheilun tarkoitus on edistää ruumiillista kulttuuria. Ja tulokset ovat sitä paremmat, mitä suurempiin joukkoihin ne ulottuvat. Työläiset kaipaavat liikuntaa, voimistelua ja urheilua, sen meidän täytyy myöntää. Voimistelu- ja urheiluseurat ovat täyttäneet tehtävänsä, varsinaisen tarkoituksensa, vasta silloin, kun ne pääsevät ohjaamaan järjestelmällisesti ja johdonmukaisesti joukoissa ilmenevää ruumiillisen kulttuurin harrastusta.

Ruumiillisen kulttuurin harrastus ei ole ainoastaan oleellinen ilmiö meidän aikanamme, vaan se on välttämätön ilmiö. Yhteiskunnallisen elämän kehitys näyttää joutuneen sellaiselle asteelle, että voimistelun harrastaminen, tapahtukoona se siten epäsäännöllisesti tai säännöllisesti, kuuluu yhtenä vissinä osana meidän elämämme kokonaisuuteen.

Voimistelu- ja urheiluseuraimme täytyy oivaltaa suurten joukkojen tarpeet ja vaatimukset ja lainata niille asiallinen ja auttava huomionsa, tai muussa tapauksessa ne eivät edisty ajan vaatimusten mukana, vaan rappeutuvat mitättömiksi klikeiksi, jotka kinastelevat ja tappelevat joittenkin "junnujen" huippusaavutuksista, eivätkä lainaa minkäänlaista huomiota suurten joukkojen ruumiilliselle hyvinvoinnille.

—Paavali.

SOKEA JA NÄKEVÄ

On toinen niistä sokea
ja toinen näkevä;
se sokea on väkevä,
mut heikko viel' on näkevä.
Sen täytyy kovat kokea,
ennenkun sokean
se silmät auki saa.

Juhannes Juurakko.